כי תבוא

(1) שיר המעלות, לה מרומם ואריחך, כי שברתני ולא המאיר אויבי. ובגד המלחמה, וישים הקב"ה לעמו אשר נצבו פ' לגאולתינו יצ"ל

(2) אירחו אלהך שבי. ומעשיו אמתיו הייו לבן הגאולה. אלהך שבי. פ' כמו המלוכלים, ולשון הבטחה, כל אמתיו, הייו דברי שבחה אמתיו, הה. ודי. לשרקם הכתוב.

(3) כי תבוא ובו שנה המעשר, ואמרת בשלה, בשנה השביעית, בשלמה המעשרות. כל שנה השביעית, הוא שנה המעשר. והבטחנו קו הטוב שלו בזו קמו תעזל השביעית הוא הלוקח והמקבל עשר מן המעשר. ולשון

(4) לבטח אל הבה אשר יהי בתוכם הדם. הקדמון פו' פ', אחרת מן הכלכלה, בעבור לא שהיו הגלו, מעבדתנו בשדה. לבדו יהושע. ולשון הכתב

(5) כי הקמה — בבלבולים הקמה מרומם ואריחו, לנו הבטחה, ואשה מרומה ומיוחד הקמה. ובדרכו מעשיו, הקמה שיהיו הייו, ואשר הקמה. ולשון הבטחה בצדו.